

tidligere, skulde have kunnet tilendebringe sine Arbejder for Tuul. Jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at dette kun vilde have ført til, at Rigsdagssessionen vilde være bleven forlænget med 10 Dage. — Naar det ærede Medlem har sagt, at hvad der foranledigede mig til at tage Lovforslaget om Indkomsskatten tilbage, allerede var tilstede, da Sessionen begyndte, da forekommer det mig, at det ærede Medlem i den Henseende tager noget feil. For det Første kunde jeg da ikke vide, at man ikke vilde faae denne Sag til 2den Behandling i det andet Thing, førend efter at over 4 Maaneder af Sessionen være forløbne, og dernæst kunde jeg heller ikke vide, at man vilde lægge saadanne Hindringer i veien for den, som man gjorde, eller som man i alt Fald efter den Betænkning, der kom tilsyne, maatte forudsætte at ville fremkomme. Det forekommer mig, at disse to Momenter have en meget væsentlig Indflydelse paa den Beslutning, der senere er tagen, idet man jo dog maa maale Arbejdet efter de Mænds Kræfter, der skulle udføre det, og jeg for mit Vedkommende tilstaaer, at det vilde være mig umuligt at vedblive endnu i omtrent to Maanedere at være saa at sige den eneste Minister, der kom til at bære hele Rigsdagsarbejdet, da omtrent Alt, hvad der var tilbage, jo vilde komme til at hvile paa mig. En anden Ting, som man ikke vidste dengang, Lovforslaget om Indkomsskatten blev forelagt, var den virkelige Besskaffenhed af Landets Høst i det sidst forløbne Aar. Det var mig ganske vist bekendt, at den i det Hele taget maatte ansees for at være en slap Høst, men deels vidste jeg ikke, at dette var Tilfældet over saa store Dele af Landet, som det senere har viist sig, og deels havde jeg ingen Kundskab om, hvad jeg senere har faaet at vide, og hvad vist mange af de Herrer Landmænd, som her ere tilstede, ville bekræfte, at Høsten ikke blot med Hensyn til Straaquantiteten er ringe, men at den ogsaa med Hensyn til Udbyttet af Sæden, Udbyttet i Skjæppen, er ringere, end man næsten kan mindes nogenstunde at have havt den. Denne Betragtning maatte gjøre det tilraadeligt ikke at forcere denne Skat igjennem for dette Aar, naar man overhovedet for et enkelt Aar kunde

undvære Skatten, og navnlig naar man derhos maatte erkende, at det System, som man var kommen ind paa, i et saadant Aar maatte vise sig at være saa uhenigtsmæssigt, at det næsten var uforvarligt at anvende det. Hvad jeg tidligere har sagt med Hensyn til min Stilling til Fernbancenset, det vedstaaer jeg, men deraf følger ikke, at man ikke for et enkelt Aar kan opgve Noget af sin Fordrings Strenghed, og jeg beder det ærede Medlem saavel som de øvrige ærede Medlemmer at lægge vel Mærke til, at jeg indledede min Tilbagetagelse af Loven med en udtrykkelig Fastholden af det Princip, jeg havde søgt at gjennemføre i Finantsloven, og som jeg havde tilladt mig at pointere ved Forelæggelsen baade af denne Lov og af Indkomsskatteloven. Jeg har altsaa taget et udtrykkeligt Forbehold i den Henseende og derved tilkendegivet, at jeg for mit Vedkommende staaer paa det samme Standpunkt med Hensyn til Fernbancendgifterne, det nemlig, at jeg ikke kan indromme, at man kan vedblive at paalægge Statskassen at betale en større og større Rentedifferen-
 rency, uden at man tillige er beredt paa at skaffe Statskassen nye Indtægter. — Det ærede Medlem kom tilbage til forskjellige Laan, som han meente ikke være lovlige (Arbejds- og tvivlsomt lovlige), altsaa tvivlsomt lovlige, Hensigtsmæssigheden vilde, han ikke bestride. Jeg troer dog ikke, at der er den fjerneste Grund for mig til at lægge Skul paa, at jeg af afvigte December Termin strax efter at jeg af Kassebeholdningen havde maattet indfri de 1,500,000 Rd. i Creditbeviser, sandt det forvarligt og rigtigt at sikkre mig de til Terminen fornødne Midler ved at gjøre to Laan i Nationalbanken, som imidlertid igjen ere tilbagebetalte. Hvad den anden Sag angaaer, da staaer den i Forbindelse med Realisationen af de præussiske Statspapirer, og jeg finder mig ikke opfordret til i dette Die-blik at udtale mig nærmere om de Transactioner, som i den Anledning have fundet Sted, da disse endnu ere spævende. Jeg skal altsaa med Hensyn til den Førgt, som det ærede Medlem synes at have med Hensyn til Kassebeholdningen, kun tillade mig at sige, at de Dplysninger, jeg sidst gav, gjaldt den dispo-